

[Boligministeren]

De almennyttige boligselskabers indtægter består dels af byggesagshonorarer for at administrere opførelse af nybyggeri, dels af administrationshonorarer for at administrere ejendomme i drift og dels af renten af forningernes formuer.

Byggesagshonorarerne er i boligministeriets cirkulære af 4. juni 1975 om støtte til almennyttigt nybyggeri m.v. maksimeret til en procentdel af de godkendte byggeudgifter.

Administrationsvederlagene for ejendomme i drift er ikke tilsvarende maksimeret ved fastsættelse af et generelt maksimumsbeløb, men kommunerne påser som tilsynsmyndighed, at administrationsvederlagene i hvert enkelt tilfælde ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for at sikre en forsvarlig administration.

Er der balance mellem selskabets indtægter – herunder fra byggesags- og administrationsvederlag – og udgifter, er reglerne om almennyttige boligselskabers byggevirksomhed og administration af ejendomme i drift ikke til hinder for, at de anvender en del af deres indtægter til oplysningsvirksomhed om socialt byggeri.

Boligministeriet er ikke bekendt med, hvor store beløb selskaberne bruger hertil.

Disse bemærkninger svarer til, hvad jeg sagde den 28. maj i år til folketingsmedlem Glistrup som svar på spørgsmål nr. 819.

Når et boligselskabs udgifter holdes inden for de økonomiske rammer, der er fastlagt for selskabets virksomhed, er der som nævnt ikke efter reglerne yderligere krav med hensyn til selskabets enkelte udgiftkrævende aktiviteter. Det offentlige tilsyn skal derfor heller ikke føre opsyn med, om almennyttige boligselskaber henvender sig til offentligheden gennem annoncer i dagspressen med generelle oplysninger om selskabets virksomhed eller – som i det foreliggende tilfælde – med nogle boligpolitiske synspunkter om et aktuelt boligproblem.

Der er derfor i de gældende regler ikke holdpunkter for, at den anvendte fremgangsmåde ved den foreliggende annonce skulle være ulovlig. Når det i begrundelsen for spørgsmålet anføres, at den påståede ulovlighed kun bliver »endnu grovere af, at kontorchefen i boligselskabet er socialdemokratisk folketingsmedlem«, skal jeg henvise til, at det i det enkelte boligselskab ikke er den administrative ledelse, men derimod den

valgte bestyrelse, der har den overordnede ledelse og dermed ansvaret for selskabets virksomhed, herunder også for indrykning og udformning af annoncer som den omhandlede.

Jeg skal på baggrund af bemærkningen i begrundelsen for spørgsmålet blot tilføje, at en privat grundejer naturligvis til enhver tid kan udtrykke sine synspunkter gennem annoncer i dagspressen. Han kan dog selvsagt ikke opkræve udgifterne til eventuelle annoncer hos lejerne, men må ligesom boligselskaberne afholde dem inden for rammerne af indtægterne fra forvaltningen af sine ejendomme.

Det kan i denne forbindelse oplyses, at administrationsbeløbene i den omkostningsbestemte leje i de private ejendomme efter denne praksis er større end administrationsbidragene i de almennyttige selskaber.

#### Spm. nr. 284

Til *ministeren for offentlige arbejder* (1/12 80) af:

**Voigt (FP):**

»Hvornår standser ministeren Danske Statsbaners leveringer af margarine, madraser, møbler, vin, stearinlys, marmelade m.m., der ifølge dagspressens oplysninger den 30. november 1980 sælges som varmt brød til de ansatte, der giver tilbud, eller som i god tid er skrevet op til en bestemt vare?«

#### Begrundelse

H. J. Søtoft siger til Berlingske Tidende søndag den 30. november 1980, at DSB i årevis har overvejet disse salgsformer uden at kunne finde en bedre løsning end den i spørgsmålet nævnte. Og han konkluderer meget fornuftigt, at DSB vel igen tvinges til at overveje sagen.

Jeg går ud fra, at ministeren omgående bringer overvejelserne til ophør ved at meddele DSB, at den nuværende salgsform med øjeblikkelig virkning er stoppet.

*Besvarelse* (15/12 80):

**Ministeren for offentlige arbejder** (Ivar Nørgaard, fg.):

I en større transportvirksomhed som DSB forekommer der uundgåeligt et antal gods-